चाळीसाव्या वचनाचा दडलेला इतिहास - क्रमांक चौतीस

यहेज्केल क्रमांक पंधरा

Jeff Pippenger
2026-10-28

दडलेले पाच महिने

दहाव्या वचनात दर्शविलेला इस्लामचा संदेश जोसायाह लिच यांनी १८३८ मध्ये पंधराव्या वचनात निर्दिष्ट केलेल्या काळाच्या संदर्भात सादर केला होता. त्या वेळी भविष्यवाणीतील काही बाबी लिच यांच्यापासून गुप्त होत्या. १ ऑगस्ट १८४० पर्यंत लिच यांनी अधिक सविस्तर विवेचन प्रकाशित केले होते; ते १८३८ नंतर “पाच महिने” या संदेशातून त्यांना जे प्रकट झाले होते, त्यावर आधारित होते. १८३८ मध्ये प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील “पाच महिने” या संदेशाचा काही भाग लिच यांच्यापासून गुप्त होता. पाच महिन्यांच्या भविष्यवाणीतील गुप्त भागावरील शिक्का १८४० पूर्वी लिच यांच्यासाठी उघडण्यात आला, आणि तो शिक्का उघडल्यामुळे १८४० ते १८४४ या काळात देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण घडून आले.

पाचव्या वचनातील पाच महिने २०२६ पर्यंत दडलेले होते. अलीशिबा पाच महिन्यांच्या गुप्तवासातून बाहेर आली, तेव्हा मरीया तिच्याकडे आली. मरीया या पाच महिन्यांच्या गुप्तवासाची सांगड दहा कुमारिकांच्या दाखल्याशी घालते; कारण अलीशिबेच्या विपरीत, मरीया ही गर्भवती कुमारिका होती, तर अलीशिबा ही अपत्याला जन्म देण्याचे वय उलटून गेलेली गर्भवती स्त्री होती. दोन्ही जन्म आपापल्या परीने चमत्कारिक होते, परंतु मरीया कुमारिका होती. सर्व संदेष्टे जगाच्या अंताविषयी सांगतात, आणि शेवटल्या दिवसांत मरीयेद्वारे दर्शविल्या जाणाऱ्या कुमारिका म्हणजे त्या पाच सुज्ञ कुमारिका आहेत, ज्या तिसऱ्या देवदूताची फिलादेल्फियन चळवळ बनवतात आणि ज्यांची संख्या एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहे. अलीशिबेच्या पाच महिन्यांच्या गुप्तवासानंतर सहाव्या महिन्यात अलीशिबा आणि मरीया यांची भेट होते. पाचव्या वचनातील पाच महिने २०२६ पर्यंत दडलेले होते.

योहानाचा जन्म झाला तेव्हा मरीया नासरेथला परतली, आणि जखऱ्याचा मुकेपणा दूर झाला. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दार बंद होईपर्यंत मरीया अलीशिबेबरोबर होती; त्या वेळी भविष्यवाणी बोलते. जखऱ्या हा मूक केले जाणारे अल्फा मार्गचिन्ह आहे आणि आपल्या पुत्राच्या जन्माच्या वेळी बोलणारे ओमेगा मार्गचिन्हही आहे. जखऱ्या आरंभी आणि शेवटी आहे आणि तो पहिल्या व तिसऱ्या अशा दोन्ही देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करतो. अलीशिबा दुसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, आणि मरीया लपून राहण्याचे पाच महिने संपल्यावर अलीशिबेला येऊन मिळणारा मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश आहे.

नोहाचे आठ जणांचे कुटुंब पाच महिने तारवात लपलेले होते आणि त्यानंतर ते तारू अरारात पर्वतावर विसावले. मध्यरात्रीची हाक एक्सेटर येथे दुसऱ्या देवदूताशी जोडली गेली आणि दहा कुमारींच्या दृष्टान्ताची पूर्तता करीत, २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी दार बंद होईपर्यंत ती चालू राहिली. मरीया एक्सेटर येथे अलीशिबेला येऊन मिळाली आणि योहानाचा जन्म होईपर्यंत तेथे राहिली.

1838 मध्ये लिचपासून दडवून ठेवण्यात आलेला संदेश हा “पाच महिन्यांचा” संदेश होता. पाच महिने दडवून ठेवले जाणे हे तारवातील आठ व्यक्तींद्वारे दर्शविले जाते; ते म्हणजे गर्भावस्थेच्या पहिल्या पाच महिन्यांत अलीशिबेने स्वतःला लपवून ठेवणे होय. 1838 मध्ये प्रभूने त्या पाच महिन्यांवर आपला हात धरून ठेवला होता; त्याने त्या पाच महिन्यांवरून आपला हात काढून घेतला तेव्हा लिचला पूर्ततेच्या दहा दिवस आधी ती तारीख प्रकाशित करता आली. अंतिम दिवसांत पाच महिन्यांच्या संदेशावरील मुद्रा जेव्हा उघडली जाते, जसा तो संदेश आता मांडला जात आहे, तेव्हा तुम्ही 12 ते 17 ऑगस्ट 1844 या कालावधीतील एक्सेटर येथील शिबिरसभेच्या सहा दिवसांच्या टप्प्यावर असता; त्यानंतर 22 ऑक्टोबर 1844 च्या बंद दारापर्यंत सहासष्ट दिवस होते. बहात्तर दिवस होते, परंतु ते भविष्यसूचक

कालरेषेवर मांडून त्यावरील मार्गचिन्हे वेगळी केली असता, एक्सेटर येथील शिबिरसभेद्वारे दर्शविलेले वेढ्याचे चिन्ह हे सहा दिवसांचे होते आणि त्यानंतर बंद दारापर्यंत सहासष्ट दिवस होते, हे दिसून येते. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने हा कालावधी 6 6 6 असा दर्शविला जातो.

एक्सेटरपासून २२ ऑक्टोबरपर्यंतच्या कालखंडाद्वारे दर्शविलेला वेढ्याचा इतिहास काइनाच्या सहाव्या पिढीतील लामेखाद्वारे दर्शविला जातो. पाच महिन्यांच्या भविष्यवाणीवरील शिक्का फोडला गेल्यानंतर लगेचच दार बंद होते. ते टप्प्याटप्प्याने बंद होत जाते; परंतु अॅडव्हेंटवादाच्या बाबतीत ही प्रक्रिया ९/११ रोजी सुरू झाली आणि ती वेढ्याच्या वेळी संपते. वेढा पडेल तेव्हा तुम्ही एकतर काइनाच्या वंशातील लामेखाचे किंवा शेथच्या वंशातील लामेखाचे चारित्र्य प्रकट कराल. काइनाच्या वंशातील लामेखासंबंधीच्या त्या इतिहासाची संख्या ६ ६ ६ आहे, तर शेथच्या वंशातील लामेखाची आणि विजयी मंडळीची संख्या ७ ७ ७ आहे.

नॅशव्हिलमधील अग्निगोलांच्या इशाऱ्याविषयी ॲडव्हेंटिस्ट मौन का बाळगून होते, असा प्रश्न उपस्थित होत असताना ज्या घटनांमुळे ॲडव्हेंटवादाकडे जनतेचे लक्ष वेधले जाते, त्या घटनांपासून दोन लामेखांनी आणि ६६६ किंवा ७७७ या संख्यांनी दर्शविलेल्या दोन चारित्र्यांचे प्रकटीकरण सुरू होते. वाढत जाणारा हा वाद लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या बंद दाराचे आगाऊ दृश्य प्रात्यक्षिक ठरतो; त्या बंद दाराचे पूर्वरूप चढत्या फळीवरून तारवात प्रवेश करणाऱ्या प्राण्यांनी दर्शविले होते. तीव्र होत जाणाऱ्या या दृश्य इशाऱ्याचे पूर्वरूप कर्मेल पर्वतावरील एलीयाच्या अनुभवात आणि १८४४ च्या मिलरवादी चळवळीतही दर्शविले गेले होते.

वेढ्याची भविष्यसूचक रचना

नगराच्या विनाशाने समाप्त होणाऱ्या वेढ्याची भविष्यसूचक रचना अशा कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करते, जो एका चिन्हाने सुरू होतो आणि एका चिन्हाने समाप्त होतो. ती एक कालखंड आणि एक विशिष्ट कालबिंदू दर्शवते. प्रतिमेच्या निर्मितीचा कालखंड विविध प्रकारे दर्शविला जातो. ईश्वरप्रेरित साक्षीतील अशा स्वरूपाची प्रत्येक भविष्यसूचक रचना श्वापदाच्या प्रतिमेसंबंधीच्या अशा कसोटीकाळाचे पूर्वरूप दर्शवते, ज्याची परिणती श्वापदाच्या खुणेत होते.

> "'श्वापदाची प्रतिमा' हे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या त्या स्वरूपाचे प्रतीक आहे, जे प्रोटेस्टंट मंडळ्या आपल्या धर्मसिद्धान्तांची सक्तीने अंमलबजावणी करण्यासाठी नागरी सत्तेचे साहाय्य मागतील तेव्हा विकसित होईल. 'श्वापदाची खूण' याची व्याख्या करणे अद्याप बाकी आहे." महान संघर्ष, 445.

हा कालावधी श्वापदासाठी उभारल्या जाणाऱ्या व श्वापदाचे प्रतिरूप असलेल्या प्रतिमेच्या निर्मितीचे प्रतीक आहे; घडत असलेली ही प्रतिमा जेव्हा आपल्या वाणीने रविवारचा कायदा अस्तित्वात आणू शकण्याच्या टप्प्यावर पोहोचते, तेव्हा श्वापदाची खूण सक्तीने लादली जाते. यरुशलेमचा नाश झाला तेव्हा नबुखद्नेस्सरने रोमच्या अधिकाराच्या खुणेचे पूर्वप्रतिरूप दर्शविले. बाबेल असो वा रोम, वेढ्याची रचना शेवटल्या दिवसांतील उत्तरेच्या राजावर भर देते. १३३३ पासून १३३७ पर्यंत ओरहानने घातलेला वेढा आणि २७ जुलै १४४९ पासून १४५३ मधील कॉन्स्टँटिनोपलच्या वेढ्यापर्यंतची चार वर्षे, हे केवळ ११ ऑगस्ट १८४० पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंतच्या कालावधीचे पूर्वप्रतिरूप ठरतात असे नाही, तर हे वेढे बायबलमधील भविष्यवाणीतील पूर्वेकडील वाऱ्याची संतती म्हणून इस्लामच्या भूमिकेवरही भर देतात. उत्तरेचा राजा (बाबेल किंवा रोम) आणि पूर्वेकडील वारा यांचा विषय म्हणजे दानीएल ११:४५ मधील "पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता" हा होय.

> परंतु पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता त्याला व्याकुळ करतील: म्हणून अनेकांचा नाश करण्यासाठी व त्यांचा समूळ संहार करण्यासाठी तो प्रचंड क्रोधाने बाहेर पडेल. दानीएल 11:44.

२७ जुलै १४४९ पासून १४५३ मधील कॉन्स्टँटिनोपलच्या वेढ्यापर्यंतची चार वर्षे केवळ चार वर्षांचा कालावधीच दर्शवितात असे नाही, तर १४४८ मध्ये झालेल्या जॉन पॅलिओलोगोसच्या मृत्यूशी जोडून पाहिल्यास, हा कालावधी पाच वर्षांचा म्हणूनही दर्शविला जातो.

ही रचना यरुशलेमच्या विनाशाच्या दोन्ही घटनांत आणि नोहाच्या जलप्रलयात प्रतिबिंबित होते. ही रचना इजिप्तमधील पहिल्या वल्हांडणात आढळते, जेव्हा संहारक देवदूताला दारावरील रक्ताचे चिन्ह दिसणे आवश्यक होते; पूर्वेकडील वारे सोडण्यात येऊन पाण्याने अभिवचनदत्त भूमीत प्रवेश करण्याचे द्वार बंद केले जाईपर्यंत त्या दाराने फारो व त्याच्या सैन्याला समुद्रात नेले. ही रचना पर्गमोस येथील मंडळीच्या ३१३ पासून ३२१ मधील पहिल्या रविवारविषयक कायद्यापर्यंतच्या अल्फा इतिहासात आढळते, तसेच ती ५३३ मधील जस्टिनियनच्या हुकूमनाम्यापासून ५३८ मधील रविवारविषयक कायद्यापर्यंतच्या पर्गमोसच्या ओमेगा इतिहासातही आढळते. पर्गमोसच्या बाबतीत हे चिन्ह एकतर राजाज्ञा असते किंवा हुकूमनामा; परंतु दोन्ही अशा एका कालखंडाचा आरंभ करतात, ज्याची परिणती रविवारविषयक कायद्यात होते.

यरुशलेमचा वेढा आणि विनाश यांची यहेज्केलमधील कालरचना इ.स.पू. ५८७ पासून इ.स.पू. ५८६ पर्यंतची होती: कालावधीची समावेशक गणना केल्यास दोन वर्षे आणि अपवर्जक गणना केल्यास १.५ वर्षे. भविष्यवाणीतील वेढ्याची आणखी एक कालरचनाही पॅनियमच्या मोहिमेतील दोन वर्षांद्वारे दर्शविली जाते; या मोहिमेत इ.स.पू. २०० मधील पॅनियमची लढाई आणि इ.स.पू. १९८ मधील सीदोनचा वेढा यांचा समावेश होता. यहेज्केलच्या पत्नीचा मृत्यू हा लामेखचा मृत्यू, जॉन पॅलिओलोगोसचा मृत्यू आणि पॅनियमची लढाई यांच्याशी जुळतो.